

Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak
waren ze allen bij elkaar.
Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als
van een hevige windvlaag,
dat het huis waar ze zich bevonden
geheel vulde.
Er verschenen aan hen een soort vlammen,
die zich als vuurtongen verspreidden
en zich op ieder van hen neerzetten,
en allen werden vervuld van de heilige Geest
en begonnen op luide toon te spreken
in vreemde talen,
zoals hun door de Geest werd ingegeven.

In Jeruzalem woonden destijds vrome Joden,
die afkomstig waren uit ieder volk op aarde.
Toen het geluid weerklonk, dromden ze samen
en ze raakten geheel in verwarring
doordat iedereen hen
in zijn eigen taal hoorde spreken.
Ze waren buiten zichzelf van verbazing
en zeiden:
'Het zijn toch allemaal Galileeërs
die daar spreken?
Hoe kan het dan dat wij hen allemaal
in onze eigen moedertaal horen?
Parten, Meden en Elamieten,
inwoners van Mesopotamië,
Judea en Kappadocië,
mensen uit Pontus en Asia, Frygië en Pamfylië,
Egypte en de omgeving van Cyrene in Libië,
inwoners van Rome
die zich hier gevestigd hebben,
en ook mensen uit Kreta en Arabië,
zowel Joden als proselieten -
wij allen horen hen in onze eigen taal spreken
over Gods grote daden.'

Verbijsterd en geheel van hun stuk gebracht
vroegen ze aan elkaar:
'Wat heeft dit toch te betekenen?'
Maar sommigen zeiden spottend:
'Ze zullen wel dronken zijn.'

Handelingen 2, 1-13

Juli 1990. Los Palis in Haïti is de parochie
waar Raymond De Caluwé en Jeannine De
Beleyr de pastoraal verzorgen. Er gaat een
Bijbelsessie van 4 dagen door voor 35
catechisten, die op veel plaatsen in die
zeer grote parochie mensen samen
brengen en met hen bidden. Scheutist Guy
Vandecandelaere leest het verhaal van de
uittocht uit Egypte. Ze herkennen hun eigen
situatie in dat verhaal over slavernij en
bevrijding. Het leven van de Israëlieten in
Egypte roept de toestand in Haïti op:
slavernij, onrecht, lijden en dood. Er zijn
mensen, die zoals Mozes, met het volk van
Haïti de weg zoeken naar een waardige
toekomst. De catechisten zien daarbij 4
grote aandachtspunten:
- geloof en vertrouwen in God; niet kiezen
voor 'de vleespotten van Egypte'.
- delen wat er is: niets is onze eigendom;
iedereen moet krijgen wat nodig is.
- gerechtigheid voor iedereen: elke mens
moet tot zijn recht kunnen komen.
- de 10 geboden vormen de grondwet.
Die vorming voor de catechisten gaat niet
over structuren en praktische afspraken.
Het is echte geloofsverdieping: leren leven
vanuit het Woord van God. Dat vinden ze
nodig om de gelovige mensen in de
verschillende dorpen van de parochie te
kunnen voorgaan in hun verbondenheid
met God en met elkaar.

Dinsdag 24 juli 1990. Het is 4 uur stappen op
smalle paadjes over de bergen naar
Angoman, de verste 'chapelle' van Los
Palis. Na de middag nog een uur verder
naar 'Tête Boeuf', waar elke dinsdag
mensen bij elkaar komen onder een grote
mangoboom: 'Ti L'Eglis' (kleine kerk). 45
mensen zijn er, van verschillende leeftijden.
Ze verwelkomen de bezoekers uit Europa.

Loriston, de catechist, heeft geen schoenen
aan: "slaven dragen geen schoenen".

De bijeenkomst begint met een gesprek.
"Wat maakt ons 'coeur content'?" Er is niet
veel wat die mensen gelukkig maakt. "Wat
maakt ons 'coeur triste'?" De droogte doet
elke oogst mislukken, ondervoede kinderen
sterven, er is terreur, armoede en miserie.
De vraag is: wie en hoe kunnen we helpen?
De Schrift is hun gids: 'Wat wij gezien en
gehoord hebben, verkondigen we ook aan
u, opdat ook u met ons verbonden bent. En
verbonden zijn met ons is verbonden zijn
met de Vader en met zijn Zoon Jezus
Christus.' (1 Joh. 1, 3) De geloofsverdieping
van de vormingsdagen doet haar werk.

Tot slot wordt Psalm 103 gebeden:
'De mens – zijn dagen zijn als het gras,
hij is als een bloem die bloeit op het veld
en verdwijnt zodra de wind hem verzeft;
de plek waar hij stond, kent hem niet meer.
Maar de HEER is trouw aan wie Hem vrezen,
van eeuwigheid tot eeuwigheid.' (Ps. 103,
15-17) Over gelovig vertrouwen gesproken!

Na de samenkomst bieden die mensen hun
gasten uit Europa twee kommetjes aan:
een met kip en een met rijst. Zij zelf kunnen
niet elke week vlees eten ...

In 'Tête Boeuf' zijn ze bij elkaar, elke week.
De heilige Geest is duidelijk aan het werk in
een warme kring van mensen. Dat is
Pinksteren, Dat is kerk. Wij, hier, hebben nog
veel van hen te leren, ook 35 jaar later. De
toekomst van de kerk ligt in handen van die
kleine geloofsgemeenschappen.
Wie kerkgebouwen sluit, moet weten dat er
'mangobomen' zijn, waar mensen kunnen
blijven samenkomen om Gods Woord te
delen, te bidden en elkaar nabij te zijn.

.
..

God,
waar mensen bij elkaar zijn,
om te luisteren naar uw Woord,
om te bidden en te vieren,
om elkaar te helpen,
om liefde en vrede te brengen,
daar brengt uw heilige Geest
warmte en levenskracht.

Help ons
om uw Woord te verstaan.

Help ons
om met U verbonden te zijn.

Help ons
om elkaar te helpen en te dienen.

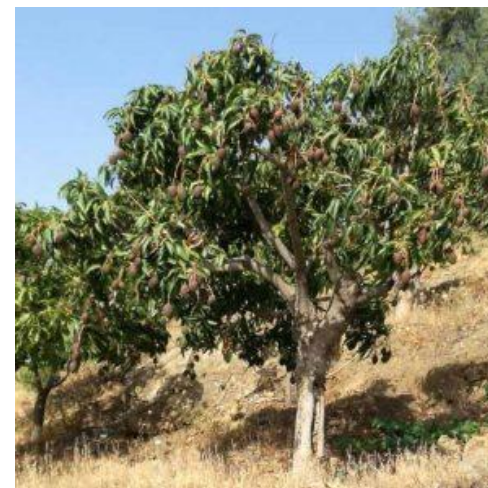
Help ons
om liefde en vrede uit te stralen.

Zend ons uw heilige Geest
opdat de warmte van uw liefde
vrede en geluk mag brengen
bij de mensen
en in de wereld.

Amen.

Foto: mangoboom.

In het Licht van Gods Woord

Onder een mangoboom Pinksteren